

Sygn. akt II CNP 24/19

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marcin Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 4 września 2019 r.,
skargi J. K.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego w P. z dnia 10 kwietnia 2018 r., sygn. akt II Ca (...)
wydanego w sprawie z wniosku T. K. i E. K.
przy uczestnictwie J. K.
o zasiedzenie,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Uczestniczka J. K. wniosła 7 lutego 2019 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w P. z 10 kwietnia 2018 r., którym zmieniono postanowienie Sądu Rejonowego w G. z 21 listopada 2016 r. i stwierdzono zasiedzenie przez wnioskodawców bliżej określonej nieruchomości.

Uczestniczka w skardze podniosła m.in., że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych było niemożliwe, bowiem od orzeczenia tego nie przysługiwała skarga kasacyjna ze względu na wartość przedmiotu sporu. Nie zachodziły nadto przesłanki uzasadniające złożenie skargi o wznowienie postępowania ani z przyczyn nieważności, ani z przyczyn restytucyjnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem przysługuje stronie od prawomocnego postanowienia sądu drugiej instancji co do istoty sprawy wydanego w postępowaniu nieprocesowym, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego postanowienia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 519² § 1 k.p.c.).

Wbrew wyrażonemu w skardze stanowisku kwestionowane postanowienie mogło być przez uczestniczkę zaskarżone skargą kasacyjną. Od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy - w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego - przysługuje skarga kasacyjna do Sądu Najwyższego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej (art. 519¹ § 1 k.p.c.). Sprawa o stwierdzenie zasiedzenia należy do kategorii spraw z zakresu prawa rzeczowego rozpoznawanych w postępowaniu nieprocesowym (Część pierwsza. Postępowanie rozpoznawcze, Księga druga. Postępowanie nieprocesowe, Dział III. Sprawy z zakresu prawa rzeczowego, Rozdział. 2 Stwierdzenie zasiedzenia, art. 609 - art. 610 k.p.c.). Nie budzi

wątpliwości, że ocena dopuszczalności skargi kasacyjnej dokonywana musi być na podstawie przepisów dotyczących danego trybu postępowania. W postępowaniu procesowym są to art. 398¹ § 1 k.p.c. i art. 398² k.p.c., a w postępowaniu nieprocesowym jest to art. 519¹ k.p.c. Ograniczenie dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia wynikające z art. 398² § 1 k.p.c. odnosi się jedynie do spraw rozpoznawanych w procesie i nie ma zastosowania do sprawy niniejszej. Kryterium wartości przedmiotu zaskarżenia jako warunek dopuszczalności skargi kasacyjnej w postępowaniu nieprocesowym ustawodawca przewidział jedynie w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku (art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.). Jedynie w tych przypadkach, kiedy kwestia dotycząca zasiedzenia staje się częścią sprawy o zniesienie współwłasności lub o dział spadku, dopuszczalność skargi kasacyjnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia określonej w art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c. (post. SN z 13 stycznia 2017 r., III CZ 59/16). Sytuacja taka w niniejszej sprawie jednak nie zachodzi.

Uwzględniając tym samym okoliczność, że od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z 10 kwietnia 2018 r. przysługiwała skarga kasacyjna, nie można uznać, aby dopuszczalna była skarga o stwierdzenie niezgodności tego orzeczenia z prawem (por. post. SN z 2 marca 2006 r., IV CNP 6/06; z 21 grudnia 2011 r., II CNP 45/11).

Niezależnie od powyższego należy również podkreślić, że ustawą z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r., poz. 5 ze zm.) wprowadzono do systemu prawnego nowy środek zaskarżenia w postaci skargi nadzwyczajnej. W dotychczasowym orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że niewykazanie, iż nie było i nie jest możliwe wniesienie skargi nadzwyczajnej, powoduje odrzucenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia (tak m.in. post. SN z 30 sierpnia 2018 r., III CNP 9/18, OSNC 2018, nr 12, poz. 121; z 27 grudnia 2018 r., V CNP 43/18 oraz V CNP 35/18; z 31 stycznia 2019 r., II CNP 65/18; z 10 stycznia 2019 r., II CNP 2/18). Uczestniczka nie wykazała, aby złożyła do stosownego organu wnioski o wystąpienie ze skargą nadzwyczajną do Sądu Najwyższego, a wniosek ten nie został uwzględniony.

Z tych przyczyn odrzucono skargę na podstawie art. 424⁸ § 2 k.p.c. w zw.
z art. 13 § 2 k.p.c.

jw

l.n